

[Kurt Hansen]

arbejdsministeren gør sig den slags ulejlighed. Jeg har gentagne gange her i folketingssalen og i arbejdsmarkedsudvalget spurgt: hvad er det, der gør, at der er omkring 40 pct. af de langtidsarbejdsløse, der siger nej til dette jobtilbud? Her har arbejdsministeren i lang tid måttet væve, når han har forsøgt at give et svar, for der har ikke været nogen undersøgelse af det. Men nu er vi da kommet en lille smule længere i forhold til dette problem, når vi kigger på de besvarelser, vi har fået i arbejdsmarkedsudvalget på nogle af de spørgsmål, vi har stillet dér. Af en besvarelse fremgår bl. a., at omkring 10 pct. af samtlige langtidsarbejdsløse – altså ikke bare dem, der siger nej til et jobtilbud – siger nej på grund af sygdom og barselorlov og uddannelse. Ja men hov, hvad er det for noget? Bliver man kørt ud af systemet, fordi man på den pågældende dag, hvor man bliver tilbudt job, er syg? Bliver man kørt ud af systemet, fordi man på den pågældende dag, hvor man bliver tilbudt job, er gravid eller lige har fået et barn? Vi har jo ikke fået graviditetsorlov endnu. Er man i den situation, at når man er syg eller har barselorlov, så bliver man kørt ud af dette system? Hvad er meningen med det, hr. arbejdsminister? Har disse mennesker ikke også krav på at få et job? Jeg vil gerne have, at arbejdsministeren kommer op og svarer på disse ting. Det drejer sig som nævnt om en forholdsvis stor del af samtlige langtidsarbejdsløse. Det er noget med 25 pct. af de ikke placerede og 10 pct. af de langtidsarbejdsløse, totalt set.

Vi har fået et andet svar. Det handler om eventuelle sanktioner over for langtidsarbejdsløse A-kassemedlemmer, som siger nej, som afslår et jobtilbud, når det nu rykkes et halvt år frem. Først synes jeg, det er vigtigt at fastslå, at i forbindelse med at man rykker dette jobtilbud et halvt år frem for de langtidsarbejdsløse, skærer man samtidig et halvt år af tidsbegrænsningen. Realiteten er, at man lader 26 ugers reglen komme til kun at virke i 2 år i stedet for, som det nu er, i 2½ år. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er den, at man vil til at indføre sanktioner, når de arbejdsløse siger nej til dette jobtilbud. Sådan har situationen ikke været tidligere.

Under førstebehandlingen af lovforslaget prøvede jeg at få ministeren til at komme med et svar på et lignende spørgsmål. Jeg

har fulgt det op i arbejdsmarkedsudvalget, men har stadig væk ikke fået et efter min opfattelse rimeligt svar. Under førstebehandlingen var arbejdsministeren inde på nogle betragtninger om, at man måske så ikke stod til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man sagde nej til dette jobtilbud. Vi ved godt, hvad dette begreb er kommet til at dække over, dette »at stå til rådighed for arbejdsmarkedet«. Det dækker eller vil i hvert fald i stor udstrækning i fremtiden komme til at dække over det, der hedder: skaf dig selv 5 ugers arbejde for at bevise, at du står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er en meget hård sanktion. Jeg vil godt have arbejdsministeren til at komme herop og fortælle lidt mere præcist, end han har været i stand til under førstebehandlingen af dette lovforslag, og mere præcist, end han har ønsket at gøre det over for arbejdsmarkedsudvalget, hvad det er for nogle sanktioner, der skal indføres i forbindelse med, at man siger nej til et jobtilbud. Det er ikke den almindelige vægrings-sanktion – som vi selvfølgelig vil afvise, uanset om den er betydelig meget blødere end dette med: skaf dig selv 5 ugers arbejde. Vi er modstandere af disse sanktioner i det hele taget. Men jeg vil godt have arbejdsministeren til at komme herop og forklare, hvad det i realiteten dækker over.

Er man kommet så langt, at arbejdsministeren allerede er sprintet derude' med LO-økonom Gunnar Iversen i hånden for at få de langtidsarbejdsløse ud af A-kasserne med nogle vurderinger om, at hvis de siger nej, står de jo ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, så skal de derover, hvor LO-økonom Gunnar Iversen ønsker dem: på revalideringen? Jeg vil gerne have, at arbejdsministeren gør sig den ulejlighed at komme op og sige noget om dette forhold.

Ud fra denne argumentation vedrørende vores holdning til vægring må vi selvfølgelig klart afvise ændringsforslag nr. 1, som er stillet af venstre, konservative og fremskridts-partiet. Der mangler kun retsforbundet, for at det nye firklover er fuldendt, men det er måske ikke så meget i arbejdsmarkedspolitiske sager, men mere i skattepolitiske sager, at dette nye firklover er ved at tegne sig.

Vi har selv stillet et omfattende ændringsforslag omkring efterlønsordningen, som vi ønsker forbedret. Jeg har ikke tid til at gå de enkelte dele af det store ændringsforslag, vi